

Adı:
Soyadı:
Sınıfı: No:

Türkçe Dersi
Okuyorum - Anlıyorum Etkinlikleri

Sevgili öğrenciler; aşağıdaki metni noktalama işaretlerine, vurgu, tonlama ve telaffuza dikkat ederek okuyunuz.

ÇİFTÇİ İLE ÇOCUKLARI

Yaşlı bir çiftçi ile üç oğlu varmış. O güne kadar adam, çalışıp çabalamış ve mal mülk edinmiş. Çocukları ise hiç de babaları gibi çalışkan değilmiş. Babalarının kazancını yiyip orada burada gezip eğlenirlermiş.

Çiftçi “Benden sonra bu çocukların hâli ne olacak?” diye üzüлүp dururmuş.

Sonunda adam hastalanmış ve yatağa düşmüş. Ölüm vaktinin geldiğini anlayınca çocuklarını çağırması ve onlara şöyle demiş:

– Evlatlarım, ben artık son günlerimi yaşıyorum. Sakın tarlaları satmayın. Onlar atalarımın bana emanetidir. Ben de size emanet ediyorum. Ölmeden önce size bir sır vermek istiyorum: Tarlalarda bir hazine gizlidir ama neresindedir ben de bilmiyorum. Biraz gayret ederseniz o hazineyi bulursunuz. Tarlaların her tarafını kazın, sürün, belleyin. Sakın ha belenmedik, sürölmedik bir yerini bırakmayın.

Adam böyle söylemiş ve kısa bir süre sonra da ölmüş.

Çocuklar babalarının yası bile geçmeden “Babamızın vasiyetidir!” diyerek tarlaları kazmaya, sürmeye, bazı yerlerini de bellemeye başlamışlar.

Fakat hazineyi bir türlü bulamamışlar. “O kadar uğraştık, hazineyi bulamadık. Her taraf sürölüp bellendi, hiç olmazsa bu tarlaları ekelim.” demişler ve ekmişler.

O yıl ürün öyle bol olmuş ki ambarlar dolup taşmış.

Çocukların büyüğü, kardeşlerini toplayarak onlara şöyle demiş:

– Kardeşlerim, babamızın sözünü ettiği hazine harmandaki tepeler gibi yığıldığımız ürün olsa gerek.

Zaten babalarının istediği de buymuş.

İNSAN İLE ASLAN

Bir insanla bir aslan dost olmuşlar. Sık sık bir araya gelip sohbet eder, uzun yolculuklara çıkarlarmış. Yine böyle bir yolculukta başlamışlar kendi soylarını övmeye.

Bir yere gelmişler, bakmışlar bir heykel: Bir adam, bir aslanı boynundan yakalamış boğuyor.

Adam, heykeli aslana göstererek,

– Görüyorsun ya! Biz senden ne kadar güçlüyüz, demiş.

Aslan, adama alaylı bir şekilde bakarak gülümsemiş ve şu karşılığı vermiş:

– Biz heykel yapmasını bilmeyiz. Eğer heykel yapmasını bilseydik, aslanın pençeleri altında ne insanlar görürdün.